

Wat verwacht ik?

"En nu, wat verwacht ik, o Heere? Mijn hoop die is op U"
(Ps.39:8)

"Wat verwacht ik"?

Het is goed om ons dat eens af te vragen. Vaak verwachten wij dingen die, als ze gekomen zijn, niet eens de moeite waard waren om er zo vol verwachting naar uit te zien. Als wij in moeilijke omstandigheden zijn zien wij uit naar hulp. Maar van wie verwachten wij die hulp? Lijken wij misschien op Asa (2 Kron. 16:12), die ernstig ziek aan zijn voeten werd, maar zelfs in zijn ziekte zocht hij geen hulp bij de Heere, maar bij de heelmeesters? Wij zoeken en verwachten zo vaak hulp van mensen. Soms kijken wij vol verwachting naar kleinigheden: naar verandering van omstandigheden, van plaats of van lucht; naar een reis, een bezoek, een brief of een boek. Er zijn zoveel dingen waarop de verwachting van de mens gericht kan zijn. Als wij eerlijk nadenken over deze vraag: "Wat verwacht ik?", hebben wij dan geen reden om er mee naar God te gaan?

Drie soorten mensen

Wij lezen in vers 7 van deze Psalm over drie soorten mensen:

1. "De mens wandelt als in een beeld" (Of: "De mens gaat daarheen als een schaduw" NBG; of: "De mens wandelt in ijdel vertoon", vertaling JND).
2. "Immers woelen zij ijdel" (Of: "als een ademtocht suizen zijweg", NBG; of: "in ijdele onrust", JND).
3. "Men brengt bijeen" (Of: "Hij hoopt rijkdommen op", JND).

In ijdel vertoon wandelen

Ten eerste zijn er mensen wier hele leven ijdel vertoon is. Ijdel betekent hier: zonder waarde, nutteloos. Dit kan hun karakter betreffen, hun zaken, hun politiek of hun godsdienstige belijdenis. Bij zulke mensen zijn de dingen niet betrouwbaar, niet werkelijk, niet waar; het gaat niet diep, het is niet wezenlijk. Het blijft alles erg oppervlakkig en vaag en het heeft geen waarde voor de Heere.

Een leven van ijdele onrust

Ten tweede zijn er mensen wier leven een aaneenschakeling is van ijdele onrust. En ijdel is hier: tevergeefs, zonder enige grond. Zij voelen zich niet op hun gemak, zijn niet tevreden, zijn niet gelukkig. Ze verwachten altijd iets verschrikkelijks. Deze negatieve verwachting maakt, dat ze in voortdurende angst leven. Ze zijn bezorgd over hun bezittingen, gezondheid, vrienden, zaken, kinderen. Kortom, over alles waarover een mens maar bezorgd kan zijn. Hoewel ze, vergeleken bij anderen, in gunstige omstandigheden leven, schijnen ze voortdurend ongerust te zijn. Ze denken niet aan de zegeningen van het verleden, ze verheugen zich niet in de barmhartigheden van het heden en ze zien de toekomst met zorg tegemoet. Zij leven "in ijdele onrust".

Rijkdommen ophopen

Tenslotte is er nog een derde groep mensen, die totaal anders is dan de vorige groepen: mensen die rijkdommen ophopen. Zij zijn levendig, intelligent, ijverig. Zij worden rijk. Bij hen

is geen ijdel vertoon. Dat kunnen zij zich niet veroorloven. Zij staan in de realiteit van het dagelijkse leven. Zij leven ook niet in ijdele onrust. Zij zijn actief, ondernemend en speculerend. Zij hebben, uiterlijk gezien, geen zorg voor de toekomst. Zij zijn tevreden met wat zij bereikt hebben. Maar: "zij brengen bijeen en weten niet, wie het tot zich nemen zal". Ze weten niet voor wie het later zal zijn.

Ijdelheid of een beter en blijvend bezit?

Wij moeten wel bedenken dat de Schrift dit alles "ijdelheid" noemt. Ja, "alles onder de zon" wordt, zonder enige uitzondering, door iemand die het uit ondervinding wist en het geleid door de Geest, opschreef, "ijdelheid en het najagen van wind" (of: "kwellings des geestes") genoemd. Waar wij ook gaan, wat wij ook doen "onder de zon", wij zullen niets vinden waarin het hart kan rusten.

Willen wij "een beter en blijvend bezit" vinden, dan moeten wij door het geloof opstijgen tot "boven de zon". Hij Die aan de rechterhand van God zit, heeft gezegd: "Ik doe wandelen op de weg der gerechtigheid, in het midden van de paden van het recht; opdat Ik Mijn liefhebbers doe beërven wat bestendig is en Ik zal hun schatkamers vullen" (Spr. 8:20,21). Alleen de Heere Jezus kan echt bezit schenken, kan "doen beërven wat bestendig is". Alleen Hij kan "onze schatkamers vullen". Alleen Hij kan het hart rust en vrede schenken. Door Zijn volbrachte werk kan Hij voorzien in de grootste gewetensnood. In Zijn heerlijke Persoon kunnen alle verlangens van het hart bevredigd worden. Als u Christus gevonden hebt als Degene Die voor u gestorven is aan het kruis en nu voor u aan de rechterhand van de Vader leeft, hebt u alles gevonden wat u voor tijd en eeuwigheid nodig hebt.

"Mijn hoop, die is op U"

Daarom kan de Psalmist op de indringende vraag: "Wat verwacht ik, o Heere?", antwoorden: "Mijn hoop, die is op U"! Hij heeft geen behoefte aan "ijdel vertoon", aan "ijdele onrust", of aan "het ophopen van rijkdommen". Hij heeft in de Heere zijn verwachting gevonden. Hij stelt zijn vertrouwen niet op mensen, maar op de Heere God. Hij richt zijn ogen van alle andere dingen af en zegt: "Mijn hoop, die is op U"!

"Welgelukzalig allen die Hem verwachten" (Jes. 30:18)

Gelukkig de mens die dit met de Psalmist kan zeggen. Als wij op de Heere Jezus steunen, naar Hem kijken en Hem verwachten, zullen wij nooit teleurgesteld worden. Dan worden wij bemoedigd door "de gelukkige hoop". Dan weten wij dat, als deze tegenwoordige tijd met zijn "ijdel vertoon", "ijdele onrust" en "ijdele hulpbronnen" voorbijgegaan is, wij met de Heer Jezus zullen zijn, waar Hij is. Dan zullen wij Zijn heerlijkheid zien, ons in het licht van Zijn aangezicht koesteren en voor eeuwig aan Zijn beeld gelijkvormig zijn.

Waarop wacht ik?

Wij weten dat onze verwachtingen zo vaak aards gericht zijn. Daarom is het goed om ons nog eens deze vraag te stellen: "Wat verwacht ik"? Verwacht ik verandering van omstandigheden, of verwacht ik de Zoon van God uit de hemel? Kan ik met een oprecht hart zeggen: "Heer, mijn hoop is op U"? Verwachten wij nog iets van deze tegenwoordige boze wereld, of leven wij gescheiden van de wereld en hebben wij ons oog gericht op de dingen die niet gezien worden en die eeuwigzijn? Kunnen wij met de Psalmist zeggen: "O mijn ziel, zwijg voor God; want van Hem is mijn verwachting" (Ps. 62:6)?

